

Cum a descoperit George Muller puterea rugăciunii

Marea descoperire a lui Muller

Cum se ruga George Muller? El a spus că în primii zece ani din „viața de credință” – prin aceasta referindu-se nu la perioada în care nu era el cunoscut, ci la zece ani de încredere în Dumnezeu și de răspunsuri remarcabile la rugăciuni – adesea se lupta mult să intre cu adevărat în spiritul de rugăciune, cu alte cuvinte să simtă, într-adevăr, că se roagă. Asta s-a întâmplat până când a făcut o mică ajustare în metoda sa de a se ruga. Iată cum descrie el această schimbare:

Diferența, deci, dintre vechea mea practică de rugăciune și cea din prezent este aceasta: în trecut, când mă trezeam, începeam să mă rog imediat, și, în general, tot timpul până la micul dejun, sau aproape tot timpul, îl petreceam în rugăciune. La toate evenimentele aproape invariabil începeam cu rugăciune... Dar, care a fost rezultatul?! De multe ori, stăteam un sfert de oră, sau o jumătate de oră, sau chiar o oră, pe genunchi până să devin pe deplin conștient de mine însumi și să pot avea dispoziția necesară, încurajarea, smerenia ș.a.m.d.; și deseori, după ce primele zece minute, sau jumătate de oră, sau chiar o oră, mă chinuiam din cauza minții care hoinărea aiurea, abia apoi începeam cu adevărat să mă rog.

Dar acum nu mai sufăr în felul acesta. Pentru că, având inima hrănită cu Adevăr și adusă în experiența părtășiei cu Dumnezeu, pot să vorbesc cu Tatăl și cu Prietenul meu (chiar așa netrebnic și nevrednic cum sunt eu) despre lucrurile pe care le-a pus înaintea mea în Cuvântul Său prețios. Mă minunez de multe ori cum de nu m-am gândit mai devreme la acest aspect.